

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona.

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kladóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kladóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kladó tulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamaclók és hirdetések a kladóhivatalhoz
térítendőek.

Nyitási költségek sorozatát 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Nyár.

Panem et circenses, mondották a régiek; nyaralási költséget! sóhajtuk mi modernek. Ki tudná helyesebben meghatározni, hogy nyaralás kifejesztett fényűzése divatos áramlat-e inkább, mint a huszadik század idegenreváltságának szükségessége? Némiképpen bizonytalanság a klíma is hozzájárul. Valóban nem tudom, hogy a fővárosi szegény polgárt, ki olyan ágyra jár, ahol még a küszöbön is alszanak, télen szánjain-e meg inkább, vagy nyáron? Télen a tulzsfolt és minden zugában hasznosított helyiségben az ökszeterelt emberek párja ugy is átfűt mindenkit: az éjjeli menedékhelyen hideget nem szenvednek. De mi lehet itt nyáron? Az udvarra néző ablakon, ahol természetes szellőztetésről alig lehet szó, — mi hős éjszakai levegő enyhítheti az itt sorvadókat! Hiszen a szűk és háromemeletnyire beépített udvaron ugy szólván a napnak álmélegedett levegőrétege ülepedett meg. Mennyivel nagyobb úr az Alföldön egy-egy arató, akinek buzakéve a párnája és az ég csillagsátora a lakarója. Szokás a budapesti nagyságos úrat a vidéknek irigyelni s bizony az irigységnek majdnem néhány utcára szabad csupán koncentrálnia, mert voltaképpen azok a legirigylendőbbek, akiket a házmester nagyságos úrnak csúfol, ha szégyenszemre és szenved-

désre nem jutott nyaralási költségre. Mert valóban nem kell éppen a legsötétebb Doh-utca Herbergjeinek gyótrélmére gondolni, hogy az ember elképzelje mennyit szenved a fővárosi polgár, midőn minden lakásnak specifikus férgel is éppen nyáron farsangolnak leginkább és szívják a szegény ember véréit, mintha csak a kültekki Filler Bank, mint szipolyozó szövetkezet volnának.

Ebben a helyzetben valóban ne véljük fényűzésnek, ha a fővárosi ember elkényszerül vidékre nyaraló nagyságos úrnak. Nemcsak legfőbb java, a testi egészsége, de lelki életét szabályozó idegei is megkivánják az istentelt procu! negotiist.

Hivatot azonban a főváros caintál. S mivel a budapesti comme il faut-nak szégyen, ha otthon reked, — divatba jött ennek az álszéggyennek a vidéken való érvényesülése is. És ennek következtében a nyaralás luxusa mutatkozik olyanoknál is, akik ezt nem bírják. A vidék helyzete egészen más. Sok fővárosi épületben nyáron állandóan tartózkodni megközelíti a tantulusi kinokat, de — szerencsére — a vidéken ez nem így van. A vidéki házak szellősek, tiszták, nincsenek bérpalotáktól elkesztve s esténként kellemesek. Sok helyünk kimondottan hygiénikus nyaralóhely és ennek öslakói innét is szokdóknak el a divat kényszere szerinti. Olyan járvány a nyaralás, hogy még azok is rabjai,

akiknek ilyenféjt, nyáron van legtöbb dolguk, mert gazdák. Pedig a gazdára legjobb lenni, hogy egy kis paradoxonnal éljünk, ha télen nyaralna. Kevesebb lenne a kára és hasonlíthatatlanul több a jövedelme.

De mikor egy divat olyan szertelen áranyokat vet, mint nálunk a nyaralás, vajon akkor az itthon rekedt újságskriblemek irigységéből fakadt elmékedése mi egyéb lehetne Kukulné prédikációjánál? Moralizálni anélkül, hogy reményünk lenne akár egy embert is a magunk helyesnek vallom erkölcsi felfogásának megnyerni, — igazán az öregasszonyok sikertelen időöltése. Azért ne keseregjünk a nyaralás általános divatja ellen, inkább azt kívánjuk a vig nyaralóknak, hogy a messze idegenben, ahol „Cui- és Muzik-taxe van, találják meg a pihenést s jöjjenek haza friss munkakedvvel, hogy véget vehessünk várjuk örökös holt szezonjának. Talán a pihenő frissek hazajöven, megbővizik a szezont, az új életk társadalmi életet.

Mulatság.

A kik azt szeretik hangoztatni, hogy ma már nincsen se fiatalság, se jókedv, se mulatni vágyás, alaposan csalódtak szombat este. A ki végignézte ezt a szinaramy-jókedvtől duzzadó kis mulatságot és végig nézte azokat a nagy és kis dillettánsokat, lehetel-

A „Szécsényi Hirlap” eredeti tárcája.

Fájó emlék.

Szomorú bús őszi napok,
Hervadó virágok:
Óh be hányszor gondolok én
Sirva tiredtok.

Minden virág kedves emlék
Egy szomorú lánytól,
Valamiennyi olyan nedves
Könnym záporától.

Loecsolgatom, siratgatom
Minden este csendbe,
Amig csak egy könnyesepp csillog
Mind a két szemembe.

Böszörményi-Vargha Géza.

Egy fiatal tanító naplójából.

Irta; Vámos Ede.

(Folytatás.)

Július 3-án.

A hallott beszédek fölött egész éjjel löprenkedtem, sehogy sem bíztam magamnak megmagyarázni. „Szívesen lát, de bárcsak ne jönnék hozzá!” Ki értse ezt?

Az egész nap elmúlt az irományok hitelesítésével s a postára való adásával. Estére hatszoros reménytől ringatva, hajtottam álmra a fejemet s jóízűen aludtam. Azontul 2 hélig azzal töltöttem az időt, hogy volt tanárain tanácsát követve, fölött gondolkoztam, miképen kell a különböző temperamentumu gyermekekkel bánni, a társaságban forgolódnit, az emberekkel érintkezni, no még azzal is, hogy a 6 kinevezési okmányoknak néztem elejéhe.

Két héttel rá, július 17-én.

Jött egy vastag levél! Mohón felbontom, kibullanak befőlte másolataim kérvényestől. Az utóbbinak hállapján pedig volt olvasható: Az állás fölött már intézkedtünk. Együttal legyen szabad önnek, mint fiatal embernek, egy jó tanácsal szolgálunk. Ön ugy látszik a nyelvújítók, helyesebben mondva: nyelvrontók sorába állott, inkább hogyan írhatná „tanczéli” megcsönkített c-vel, z nélkül? (tancéli) Nem gondolt ön arra, hogy ilyen írásmód mellett könnyen megeshetik, hogy ha az ember egy ércz-zárt rendel meg, hogy egy ércz-árt kap? Ha ön annyira az ércz-áért lelkesedik, menjen abba a műhelybe,

ahol azt használják?*) Egyébiránt maradunk jóakarattal. Kelt stb.

Ehhez már nem kellett commentár. Hejk Simonyi, Simonyi Zsigmond! milyen ádáz ellenséget zúditottál magadra s milyen keserű csalódást szerzettél nekem a te írásegyeszerítési mániáddal! Vagy minek is írtam azt a tancéli-t? nem lehetett azt „tanmeret-, tanadag-, taneredmény-, vagy mivel pótolni! Ha így teszek, most már kezembe volna a kinevezési okmány! Elkieseredett-égemben elátkoztam a cz egyszerűsítést a letűnt, de a honboldogítók által újra kiállításba helyezett czéhrendszerrel egyetemben. Ha megmaradt ötszörös reményhorgonyom vissza nem tart, szemrehányó levelet írok volt tanáromnak, ki minket, növendékeket az írásegyeszerítés apostolaiavá avatott, had tudja, milyen csapást mért ram arval a megcsönkített c-vel.

Július 21-én.

A mai nap két levelet húzott. Kérvényeim másolataikkal hiány nélkül visszakerültek, az egyik ezen tudás kíséretében: jól lehet az állást nem nyerte el, mégis szerecsét kívánhat magának, mert egy szavazaton

* Érczár. Ezt az új helyesírás követeli és az érczárak z-vel kezdődnek, de az érczárak z-vel kezdődnek.

len, hogy egyet ne csavart volna a lelke hurján és ott hagyja a méla g-húrt, bele ne csapott volna a magas c-be.

Az előadás azzal kezdődött, hogy dr. Török egy humoreszket olvasott fel, melyben a lányt és a váltót hozta párhuzamba.

Utána mindjárt Farkas Imre „Czinka Paunáját” mutatta be Singer Gyula, Sipos István zongorakisérével.

A közönség átszellemülten hallgatta a pompás melodramát és sokaknak sóhajtás szakadt fel a kebeléből, mikor a csatamezőn haldokló kuruc vitéz utolsó Istenhozzádot mond, mert „minek is élne már, mikor Rákóczi lesújtva, Rákóczi levervel”

Ennek elhangzása után egy keszkenőre való amorette repült a szinpadra: football clubunk geniusa (Schtesinger Lili) és szoltszolgálattevő apódjai: szöszeke és feketefejú kis koboldok. Olyan édesek, bájosak voltak, a mint rámosolyogtak a török ülésben lábuk előtt ülő egyenruhás kis football csapatra, hogy önkéntelenül az jutott eszünkbe, hogyha a valóságban is ilyen aprószentek örködnék kisded csapatunk felett, akkor azok győzelemről-győzelemre mennek.

Mikor aztán nagynehezen leszédjük őket a szinpadról, Váradi Jolánka ott a zongorához, tűzes magyar nótákat adva elő. Általános tetszés zugott fel a játéka után.

S ezzel elérkeztünk estélyünk csúcspontjához, Zichy Mihály nagyhirű képének, az 1849-iek a megszemélyesítéséhez.

Igazán megkapott e kép mindenkit.

1849. október 6-ika után vagyunk . . . Irizáló csend . . . Mindenütt a kétséghezés . . . Elnémított mindenkit a nagy fájdalom. Hungári, a (Prágai Irénke) baljában az alkotmány könyvével, jobb karját esküre emeli, a bosszu esküjére. Még mindig remél, görcsösen szoritja az ezeréves alkotmány könyvét, abból remélve a fellámadást, a jobb jövőt.

Előtte fekszik terítón a holt költő (Má-

rer László) Elpattantak a lant hurjai, nem kél azon többé búbajos dal.

Hungáriától jobbra kardjára dőlve áll Austria (Popovics Béla) A síró Justitiát (Grosz Margitka) öleli jobbjá. Biztatja, hogy ne sirjon, hiszen minden tettében őt látta maga előtt, de nem hallja őt, ő csak a holt költőt látja és a nagy siralmat hallja . . . Nem lehet az igaz, hiszen ott fetreng előtte bilincsbe verve a vörössipkás, ott áll kifarragva a bitófa és áldozatát várja. A jövőbe tévedez szemepárja és nem akarja hiinni a szebb jövőt.

A halottdalon a nemzet jön a nagy temetésre. Jön a pórtán (Breuer Erzsike), ki talán jegybéli mátkáját vesztette el a csatán, jön a gyászhaborult anyja (Deutsch Bertla), kinek egyetlen fiát, reményét, szemefényét sodorta el a nagy harc, jön a lányarcú fiatal pórtiu (Záhorszky László), ki látva a nemzet nagy halottját, megilletődik és kalapot emel, mint a feszület előtt. És eljőttek az aggok is. Szemükből kiapadt a könny, csak bizlatni tudják már a fiatalokat, a tett már nem az övék . . .

Igazán szépen voltak beállítva az összes alakok. Szinte megdöbhent a néző közönség, mikor felgördült a függöny. Mindenki előre hajolt, hogy jobban lásson. Mindenkit az 1849. október 6-ika utáni fergeteg szele csapott meg. De különösen Hungária és Justitia volt olyan, kiknek legjobban kiült az arcukra az érzésük. Szinte át voltak szellemülve. Minden arcizomuk gyönyörűen fejezte ki azt a érelelményihart, a mi a kehlükben dult. Főhbel adtak, mint dilettánsoktól vártunk.

A nagy élőkép után Vadász Jenő hegedűssolofa következett, Szvohoda Sándor zongorakisérével, azután Szvohoda Sándor egyedül zongorázott. A taps legjobban bizonyította, hogy tetszettek a közönségnek.

Végül az elszakíthatatlan munkásnadrágot mutatták be igen sikerült élőképben.

Soron kívül kaptuk még Luchkovics Imre tilinkószámát is, ki egyszerű jávorfából, csodálatos hangokat csalt ki.

Még jóformán viaskodtak a gyerekek a nadrágon, mikor már rárántottak Fárao füstös ivadékai a nótára és elkezdődött a mulatság, a tánc. A jó kedv rövid idő alatt a tetőpontra hágott és olyan jóízű, kellemes mulatságban volt részünk, amilyet ritkán láttott még Szécsény. Lány-legény olyan szép számban volt együtt, hogy a pessimisták csak a fejüket csóválták és nem akartak hiinni a szemüknek. De ott is volt szécsényből mindenki, a ki csak ott lehetett. A negyest 50 pár táncolla, azt hiszem ezzel eléggé megmondtuk a mulatság nagyságát.

Egészen ki volt virradva, mikor szétoszlottak a mulatók.

Itt a krónika végén meg kell még jegeznünk az igazság kedvéért, hogy a mulatság létrehozásának oroszlánrésze Singer Gyulát illeti, kinek itt, a nyílt színen mondunk ezért köszönetet.

Felülfizettek: Özv. Schlésinger Gáborné 4 koronát. Leopold Miksa (Zsúny), Dr. Grünbaum Imre (Bgyarmat), Fodor Domonkos (Nagyhalmagy), 3—3 koronát. Dr. Guifreund Emil, Somogyi (Bgyarmat), Dr. Seidner Mór, Stéger István, Konrád Ödön 2—2 koronát. Müller Simon, Schück Emil 1—1 koronát.

Heti posta. Most mult 22 esztendeje annak, hogy a sápadt arcú szerelmes poétát, Reviczky Gyulát a halál megváltotta az élettől.

De szép annak élni, akinek az arcn a boldogság édes múmorától lázrózsák nyílnak ki, akinek szemében valami sötét láng világol.

Hanem, akinek az arcut a szenvedés pergámenra festi, akinek szeméből valami mélységes bánat lehel ki, annak kín az élet.

Igy élt Reviczky Gyula is.

Kora ifjúságában valami ostoba léptés,

mult, hogy ön nem került a 10 jelölt közé, kik közül szűkebb választás után hármat neveznek meg, mely háromból aztán, még szűkebb választás után, egyet az állással megbiznak. Rögös pályájához a jövőre is sok szerencsét kívánva, vagyunk stb.

Persze, hogy szerencsésnek érzém magamat, áradozok is az örömtől, akár mint Pyrrhus az ő győzelme után, vagy mint az az ember, ki sorsjeggyével a főnyereményt egy számmal elől s eggyel hátra elhibázta. De lássuk, mi jól hoz a másik levél! A hátlapján ezt olvasom: Önnek oklevele igen jó benyomást tett az iskolai gondnokságra. De mivelhogy nem ígerte, mint azt láttam tették, hogy bemutatkozása céljából kész saját költségen ideutazni, kérvényét mély sajnálatunkra mellőznünk kellett. Több időmosság egy fiatal embernek nem árt. Fogadja stb.

Köszönöm a szives figyelmeztetést. De száltsadóm jóvoltából nem vehetem annak hasznát. Majd máskor, mikor a vasúti igazgatóság a menetjegyet hitelbe adja.

Július 24-én.

Jött a negyedik vastag levél. Nem jót sejtettek, de csak felbontom. Az ismeretes kíséret mellett a külzet ezt a végzést tartalmazza: Már csak megengedi, hogy az állást

mással töltsük be. Ön az iskolai gondnokságban balesket vélt fogdoshatni. Hivatkozik a miniszter által kihocsátandó tanterve s tancélra s igéri annak alkalmazását. Hála Istennek, nekünk se nőtt be a fejünk lágya! Tudjuk, mit jelent ilyen ígérgetés. Az a tanterv már évtizedek óta készül s ki tudja, hány évig fog az elhúzódni és mit fog az hozni? Az ön ígérete tehát annyi mint: nesze semmi, fogd meg jól! Mi pedig nem akarjuk a jövő nemzedék nevelését bizonytalanságnak kitenni. Ha a mi tanácsunkat akarja követni, adandó alkatommal inkább azt ígérje, hogy az érdemes iskolai gondnokság által kiszabott tancélt fogadja el zsinórmértékül. Kelt stb.

Istenem, Istenem! — így sóhajtottam fel e végzés elolvasásával — a miniszteri tantervet, a tanítóvilág eszményét, jövőre reményét, majdani katekizmusát így tönkresilányítani! Van-e érzés azokban az emberekben? Nem, és százszor nem! Imhol a respektus az ankloritás előtt; a pedagógiai tudomány oszlopos hordnokainak annyi vajjudozással készülő művét sárba rántani, aztán az én fejembe csapni! De vigasztalással szolgálta árva lelkemnek — így rimeltem a már idézett koszorús költő után — nem magamért, hanem a miniszterért szenvedek.

Július 31-én.

Fásultan bontom fel az 5-ik levelet. Mit olvasok végzésnek? Hát csak azt a pár szót: Sámuel II. könyve 10. rész 5 vers. Se több, se kevesebb. Vaj' mi olvasható ott? Ezt könnyen lehetne megtudni, csak volna biblia a háznál. Talán olyasmi van ott, amit József üzent Jákobnak: „Jöjj el hozzám, meg se állj!” Ez volna a szép dolog s kártalanítana azért a sok bosszuságért, amit az előző négy levél a fejemre hozott. Igen ám, de hol kapható Sámuel második könyve? Befutottam majdnem felét a városnak, míg arra ráakadtam. Szivdobogással lapozok a jelzett helyre s olvasok: És Dávid király követei, kiknek szakáluk felét az amoniták királya lenyíratta, haza üzentek, mondván: Mit csináljunk megszegyenítettésünkben? És Dávid király üzene vissza, mondván: Maradjatok Jerikóban, míg megnő a szakálatok.”

Ha nem volt volna szent könyv, nem tudom, mit csináltam volna vele. Hát érdemes volt-e ilyen végzés megértése végett annyit futkosni? De hát ilyen az ember sorsa, saját lábál viszik oda, ahol el kell vesznie.

Még csak egy reménysugaram volt: a hatodik állás iránti folyamodványom eldöntése. Ez nem is késett, mert ugyanaz nap jött a délutáni postával. Vékonyka levelet

egy pohár viz, egy kis meghűlés elrontotta életét; teste kezdett feleselgetni lelkével: „Te erős lehet, de ha én elbervadok, velem sorvadsz te is és leszállsz velem a sírba.”

Szegény Reviczky Gyula, hasztalan imádkozta az égő ajku nőket, hasztalan fűdte be az omló női haj, megmaradt betegnek, lőrődöttnek.

Egyszer aztán, egy olyan bolondos márciusi napon, amikor a napsugár már csókolgatni kezd a fehér havat, azt vette észre, hogy fehér zsebkendőjében valami apró vércseppecskék kezdenek bujkálni, amelyek nőnek, nőnek, nagyra nőnek.

S azt kezdte érezni, hogy a zsebkendőben már több a vér, mint az ereiben.

Az emberek kezdtek tőle elhuzódni, mikor kezet fogtak vele, otthon megmosakodtak és a flnyás uridámk elvonták bársonyos kezüket a csóktól.

Ezt ő mind látta s költői lelkével megérezte, hogy a sorvasztó kór az, amely ellöki tőle az embereket.

Egyszer aztán, egy napsugaras júliusi napon, amikor a hajnal ébredezni kezdett kiköphögte beteg tüdejét . . . és elaludt.

Dél felé már rózsás, drvácskás, nefelejcses ravatalon feküdt a könnyező szerelem kíváló költője, akinek az élet, míg csak érezni bírt, lőlvéseket adott.

S a szerelmes asszonyok busultak fölötté . . . aztán elfeledték.

Ks.

H I R E K.

Valasztmányi ülés. F. hó 26-án a Szécsényi Függetlenségi kör Essőy Béla dr. elnöke alatt ülés tartott és elhatározta, hogy a véderő javaslatok ellen népgyűlést hív össze, mely népgyűlés tárgysorozatának és idejének meghatározása céljából egy külön bizottságot küldött ki.

hoztak, mely reménnyel biztatott. Ide igatolom tartalmát:

Tisztelt tanító ur! Ön nem jól olvasta el pályázati hirdetésünket, máskülönben megtudta volna, hogy csak olyan aspiránsok pályázhatnak, kik a francia nyelvet is bírják. Miatán ezt önnek oklevelében kimutatva nem látjuk, ellenben a kosárfonást, melyre nálunk, ahol a béresek egész télen át olyannal foglalkoznak, nincs szüksége, igenis osztályozva találjuk: a józan ész azt parancsolja következtelnünk, hogy a kosárfonás alatt a francia nyelv értendő. Ha helyes a mi főllevésünk, ugy ne terhellessék azt velünk postafordultával tudatni és foyó évi augusztus 15-én próbatanításra megjelenni. Kelt stb.

Utóirat. Kedvező eredményél az uti költségek megtérítettek.

Hogy dőnek le rendre bálványaim! Előbb az irás egyszerűsítés, majd a miniszteri tanterv s végül a kosárfonás! A kosárfonás, melyre oly büszke voltam, midőn tanárom vállamat veregetve mondta: „Aki olyan kosarat tud beadni, mint ön, az ne tartson attól, hogy valaha az életben kosarat kapjon.” S most, akár ne is tudnám. De ez még hagyján! Beszélj franciául, ha nem tudsz. Ezt az állást pedig, utolsó menedékem, nem szeretném elszalasztani. A próbaelődástól nem rettegek, ebbeli sikeremet garantí-

Eljegyzés. Vecsei Márton, eljegyezte Veremes Lipót kisgyékényesi földbirtokos bájos leányát, Zelmát. Gratulálunk.

Papikötés. A balassagyarmati ref. egyházközség a következő meghívót bocsátotta ki: Méltóságos és föliszlelendő Antal Gábor püspök ur a balassagyarmati ujonnan alakult református egyházközség lelkészévé — a hívek közóhajára — Kovács-Sebestyén József Ipolypászói segédlelkész urat nevezte ki, akinek ünnepélyes beiktatása f. évi július hó 30-án délelőtt fél tíz órakor lesz a református templomban. A beiktatást nagytiszteletű Oroszi Jenő esperes ur végzi. Ezen egyházi ünnepségre a gyülekezet tagjait és a nemes emberbarátokat tisztelettel meghívom. Balassagyarmat, 1911. évi július 15-én. Az egyházközség nevében: Zeke Kálmán ny. kir. táblai bíró, egyházi főgondnok. — Ezen meghívó az egyházi ünnepségre belépőjegyi szolgál.

Színészet. F. hó 25-én városunkba érkezett Szabados László, a felvidék egyik legjobb szintársulata. 25-én a „Testőr”, 26-án a „Hercegisasszony”, 27-én a „Naftalin” került színre. — A társulat tagjai mind kiváló erők, akik a legnagyobb erőfeszítéssel játszanak, hogy kielégítsék a csekély számban összegyűlt közönséget. — A színház kitűnő zenekara még fokozza azt a gyönyört, amit a színészek játékkal vivnak ki.

Halalozás. Idősebb Ocsovay Pál városi tanácsos hosszos betegség után 53 éves korában elhunyt. Özvegyet és négy árva hagyott hátra. Temetése 26-án délután volt, nagy részvét mellett.

Baleset. Mihalik István dolányi lakos 1 éves Mariska gyermeke a vályu mellett játszatva, halántékát megütötte, beleszédült a vályuba és megfult a vízben. A kir. járásbírótság az esetről jelentést tett a kir. ügyészségnek. A kir. ügyészség megállapította, hogy gondatlanság senkit sem terhel, mert

rozsa az a sok kitűnő meg jeles a bizonyítványomban. Csak a francia, az a francia furja a fejemet. Mit irjak, mit válaszoljak azoknak az embereknek?

Szerencsére eszembe jutott a képesdzskek pártfogója. Óhózzá mentem tanácsot kérni szorult helyzetemben. Nevelve fogadtott. No amice, haj van? Vagy talán előleget kapott valamely állás után és siet elhozni a tarjószt? — Feleletül odanyujtottam neki a levelet. Elolvastván azt, a pártfogó arca kiderült. Szerencsés egy ember, mondá, még 15 napja van a próbatanítás idejéig, épen annyi, mennyi a francia nyelv megtanulására szükséges. Itt van Rozsnyai Károly „Francia nyelvölcskére”, melynek címlapján olvasható: Vezérforral a francia nyelvnek 15 nap alatti könnyű s alapos megtanulására. Fogja a könyvet, a többi tennivalót maga is fogja tudni.

Persze hogy tudtam. Azonnal írtam válaszul, hogy helyes nyomon jártak, midőn a kosárfonás alatt a francia nyelvet sejdítették, annál is inkább, mert abban az intézetben, amelyből én kikerültem emberemlékezet óta e két tantárgy együt jár, amennyiben ott fonva beszélgetnek és beszélgetve fonnak. A próbatanításra való meghívást köszönettel elfogadom.

(Folyt. köv.)

az esetet kizárólag a véletlen okozta s így a boncolást mellőzték.

A sóborozás. Úl. Borzák Ferenc annók pillinyi arató rosszul érezvén magát, hogy a kellemetlen érzésektől szabaduljon, lehajtott egymásután 3 üveg s-borszeszt. Egy óra mulva az életével fizetett a meggondolatlan-ságért.

Jó szomszédok. Egy udvarban laknak Nagylőczban Ispán Elekné Istók Mari és Ispán Péterné Lórik Mari. E hó 24-én Ispán Péterné bement Ispán Elekné házába és — ruhaverő sulykot tartva a köténye alatt — állítólag azért, mert Ispán Elekné valamit beszélt rá az urának, a sulyok al gybalóbe verte. A furia már fel van jelenve.

Tűz. Folyó hó 28-án délelőtt ismét vészharang kongása riasztotta meg városunk közönségét. Szerencse, hogy a nagy munkaidőben a tűz nem öltött nagy mérvet, mi a tűzoltóság gyors beavatkozásának köszönhető. Így a rekkendő hőségben csak egy szalmafedeles ház lett a tűz martaléka.

Késelés. F. hó 23-án Pillinyben Kovács István szanyi, pillinyi bányamunkás, legénykedésből beleszurt egy bicakával Zsidai Sándor mellébe. Nagyobb baj nem történt, de hogy büntetlenül mégse maradjon, megtették a megtorló lépéseket.

A F. M. K. E. központi igazgató választmánya Nyitrán, 1911. július hó 29-ik napján d. u. 3 órakor, a vármegyeháza 1. emelet 21. számú termében rendes évnegyedes gyűlését tartja.

Bárcsmulány. E kies fekvésű fürdőhelyen igen élénk a nyári évad. A mulatságok egész sorozata követi egymást. — A szokásos Anna-hál után a szécsényi kereskedő és iparos iffjúság önképző köre rendezti ez évadban a legnagyobb szabásu hangversenyvel egybekötött zártkörű táncmulatságát. A vigalmi bizottság a nagyszámu rendezőség-gel mindent elkövet, hogy a mulatság a lehető legjobban sikerüljön. A bizottság által egy beállított műsor a lehető legnagyobb érdeklődésről számíthat. Meghívók a napokban küldetnek szét.

Jár-e fizetés a költségvetésért? Az építelőket és az építőmestereket fogja érdekelni a Kuriának ez a fontos döntése: Ha az építési szándékozó fél a létesítendő mű építésére vonatkozóan a megfelelő iparággal foglalkozó vállalkozókat árajánlati (költségelőirányzat) előterjesztésére hívja fel, a vállalkozók közül azok, akiknek ajánlata el nem fogadtatott, az ilyen ajánlat megtételéhez megkívánt műszaki munkálatokért, külön kikötés nélkül, díjazást nem igényelhetnek, mert az ajánlat el nem fogadása folytán ilyen esetben munkabéri szerződés a felek között nem jött létre. Az építető fél szándéka ugyanis ezekben az esetekben a másik fél által is felismerhetően nem a költségelőirányzatnak, mint egyébként szintén műszaki munkálatnak a megrendelésére, hanem nyilvánvalóan arra irányul, hogy a másik fél, t. i. a vállalkozni szándékozó iparos tegyen az építetőnek a kivitelre nézve tüzess szerződési ajánlatot.

A szerkesztésért a kiadó felelős.

Szerkesztői üzenet

B. V. G. Bpest. Versét közöltük, köszönjük. F. S. New-york. Leveledre rövidesen írok.

Hirdetések olcsón közöltetnek e hírlapban.

MEGHIVÓ.

Szécsényi Népbank Részvénytársaság
1911. évi augusztus 6-án délelőtt 10 órakor
Szécsényben, a városháza tanácstermében
megtartandó

rendkívüli közgyűlésére.

A KÖZGYŰLÉS TÁRGYAI:

1. Jelentés a 200 drb. 100 K.-ás névértékű részvény egyesítéséről.
2. Jelentés 500 drb. 200 K.-ás névértékű részvénykibocsátása s ez által a részvénytőke felelőtlenségéről.
3. Az alapszabály 3. 4. 39. 51. 53 57 és 58. §-ainak módosítása.
4. Az igazgatóság javaslata áruosztály létesítése iránt.

Szécsény, 1911. évi június hó 22-én.

A Szécsényi Népbank Részvénytársaság
Igazgatósága.

Eladó ház!

Szécsényben a BRÓZMAN LAJOS Nyár-utcai háza, mely 1 konyhából, éléskamrából, mosókonyhából- és 3 szobából áll, — eladó.

Bővebben: Stern Dezső bádógos-mester Malom-utcai műhelyében.

Értesítés!

Van szerecsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy a

a géplés- és szobafűtéshez kiválóan alkalmas magas hőfokú, elsőrendű pormentes porosz darabos, kocka- vagy dió-köszérfet mm-ként 3 koronaért la. légszeszgyári darabos koaxot 4 k. 80.f.-ért la. „ „ dió „ 5 koronaért folyó evi augusztus hó végéig való átvétel mellett legalább is 15 mm. vetelnél házhoz szállítva ajánlok.

A n. é. közönség szives megrendeléseit kerf teljes tisztelettel.

TEPPER ADOLF.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedese — M. kir. dohány- és szivarárudaja

Szécsényben.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát író-, rajz-, irodai- és iskolai felszerelésekben.

Könyvnyomdai munkák jutányos áron készülnek.

Egy jóházból való ügyes fiú könyvnyomdában tanulóul felvétetik.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy

Szécsényben, az Otsenás-fele házban (Rákóczi-ut 44. szám alatt.)

gazdasági- és varrógép-üzletet nyitottam.

Raktáron tartom: az összes gyártmányu gazdasági-gépek és bármily rendszerű varrógépet, melyeket úgy készpénzért, mint kényelmes részletre is belehet szerezni.

Bécses partfogásért esedezik mély tisztelettel.

Glausiusz Béta, gazdasági- és varrógépkereskedő. Szécsényben.